

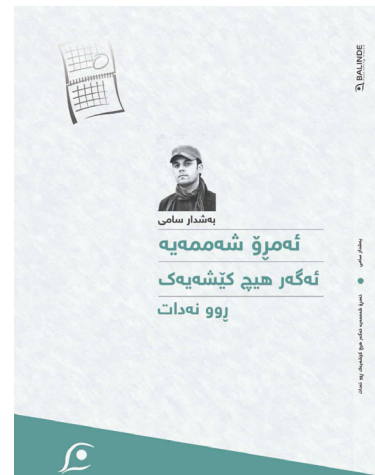
ئەگەر فەلسەفە خستنه پووی بیرۆکه بیئت له باره‌ی جیهانی «هه‌بو»-وه، ئه‌وه شیعیر خستنه‌پووی وینه‌یه له‌باره‌ی جیهانی «خود»-وه. هه‌موو خودی‌ک جیهانی‌که بۆ خۆی، جیهانی‌کیشه له خۆیدا. خود جیهانی خۆی بنیاد ده‌نیت، کاتی‌کیش بمانه‌وێت له خود تێبگه‌ین، ئه‌وه ئیمه له هه‌ولێ تێگه‌یشتن له جیهانی‌کدا‌ین. فیه‌له‌سووف له پێگای تێپامان و پرسیار و گومانه‌وه، بیرۆکه‌کانی سه‌بارت به‌ بوون و هه‌بوون ده‌خاته پوو. شاعیر له پێگای به‌کارهێنانی نااسایانه‌ی زمانه‌وه وینه‌کانی له‌باره‌ی جیهانی «خود»-وه ده‌خاته پوو.

خالی هاویه‌شی نی‌وان فەلسەفە و شیعیر، زمانه. «ئه‌وه‌ی مرۆف به‌ زمان ده‌ری ده‌برێت بیرۆکه‌یه و ئاماژه‌یه بۆ شتی‌ک له ده‌ره‌وه‌ی خۆیدا» (۲). ئه‌وه‌ی شیعیر ده‌ری ده‌برێت وینه‌یه‌که له ناو خۆیدا، یان له ده‌ره‌وه‌ی خۆیدا.

به‌شدار سامی شاعیره، چونکه وینه له باره‌ی جیهانی خۆیه‌وه ده‌خولقینیت، بۆ سه‌لاماندنی ئه‌و بۆچوونه‌شمان له‌ناوونیشانی کۆمه‌له‌ شیعیره‌که‌یه‌وه به‌ره‌و ناو جیهانه‌ شیعیرییه‌که‌ی گه‌شت ده‌که‌ین.

ناوونیشان لای به‌شدار سامی هه‌لگری برێکی زۆر له شیعیرییه‌ته، ده‌کریت هه‌ر ناوونیشانیکی له‌ جۆری ئه‌م کۆمه‌له‌ شیعیره، وه‌ک ده‌قی‌ک بخوینرێته‌وه. شیعیرییه‌تی ناوونیشان، خوینەر به‌ره‌و شیعیرییه‌تی ده‌قه‌کان ده‌بات، چونکه ناوونیشانه‌که بوونیکی شیعیری هه‌یه.

شه‌مه‌مه، یه‌که‌م پۆژی هه‌فته‌یه، ده‌ستپێکیکی نوێیه، کاته، به‌لام ئه‌گەر هه‌یج شتی‌ک پوونه‌دات، پسته‌که مه‌رجداره، به‌وه‌ی ئه‌گەر

شه‌مه‌مه‌یه‌کی جیاواز خویندنه‌وه‌ی کتییی ”ئه‌مرۆ شه‌مه‌مه‌یه‌ ئه‌گەر هه‌یج کێشه‌یه‌ک پوو نه‌دات” (۱).

حسین له‌تیف
(ده‌ربه‌ندیخان)

هیچ پروداویک نه قه ومیّت. نامرازی «ئەگەر»،
ئیمە دەخاتە بەردەم دوودلی و گومانەو،
چونکە ئەگەر شتیک بقه ومیّت، پۆژەکه
نااسایی دەبیّت. هەلبژاردنی ناوونیشانیکی
لەو جۆرە بۆ کۆمەلە شیعریک ئیمە دەخاتە
بەردەم قه ومانیکەو، قه ومانەکش ئەوێه بە
پێچەوانە ناوونیشانی کۆمەلە شیعەرکانی
شاعیرەو وەک «سبە پۆژیک دیکە» و
«پۆشتن بە ئاراستە مردوو بە پێژەکان» و
«گەردەن زەردی»و، چونکە یەکەم ناوونیشان
پستەیکە هەواییە، دوویم گریه، سییەم
وەسف. ئەگەر ناوونیشانی یەکەم کۆمەلە
شیعری بەشدار سامی هەوالدان بوویّت لە
بارە ئەوێ سبەینێ پۆژیک جیاواز دەبیّت،
ئەو ناوونیشانی «ئەمڕۆ شەممە ئەگەر هیچ
کێشەیک پوو نەدات» خۆینەر دەخاتە بەردەم
مەرجدارکردنی ئەمڕۆ، بەوێ ئەگەر هیچ پووی
نەدا، ئەو شەممە، بەلام لەناوێ زۆر شت
پوو دەدەن، ئازار، تەنایی، لە بیرچوونەو،
گریان، هەموو ئەو شتانە پوودەدەن، دەبنە
پووداوە لە زمان و لە ئەندێشەدا و دواجار
شیعەر بەرەم دەهێنن. شەممە پۆژیک نااسایی
هەفتەیکە بە گوێرە پۆژمیری ئایینی، بەلام
پۆژیک پڕ پووداوی زمانییە، لە دنیای شیعری
(بەشدار سامی)دا.

۲

خود، چەقی شیعری (بەشدار سامی)یە، یادەوێ
و لەبیرچوونەو، ئازار، سۆ تێمای سەرەکی شیعری
ئەو. وتنی ناباو، لە تاییبەتەندی جیهانی
شیعری ئەو، لە پێگە و تەنە ناباوێکانییەو
وێنە شیعرییەکانی خۆی دەخولقینێت. بەو
شیوێ یادەوێ و لەبیرچوونەو و ئازارە

خۆین، زمانیش هێ خۆیەتی. شاعیرپوون، یانی
بەکارهێنانی جیاوازی زمان.

۳

شیعەر قسەکردن نییە لە بارە خەونەو،
لە بارە پۆشنبوونەو، بەلکوو نووسینەو
خەون و پۆشنبوونەو. نووسینەو
بە زمانهێنان، زمان پێ بەخشینیان، فیزیای
پەپنەوێه لە دەقەو بۆ دەقی داھێنەرە.
لە جێگەێ تردا جیاوازی نیوان دەق و دەقی
داھێنەرەمان پوون کردووەتەو، «چونکە
پاپۆرتیک پۆژنامەوانیش دەق، بەلام دەقی
داھێنەرە نییە، دەقی داھێنەرە» (۳)، لە
سەرۆی شوێنکاتەوێ، هەلگری پرسیار و
پاشای جیاوازه.

۴

پەیفین لەبارە ئازارەو، وشە خەرجکردنە،
ئەگەر نەمانتوانی لە پستەدا جێکەوتی شیاو بۆ
«ئازار» بدۆزینەو. نووسین هەلپشتنی زوخوا
نییە، بەلکوو زمان بەخشینە بە ئازاریک کە
هەمانە. ئەوێ شیعەر لە ناشیەر جیاوەکاتەو
دۆزینەو و بەخشینی ئەو جێکەوتە، ئەوێ
دەرچوونە لە «وتنی باو» بەرەو «وتنی
ناباو». خراپ نییە ئەگەر نمونەیک لە وتنی
ناباو لەم کۆمەلە شیعەرە بە نمونە نیشانی
خۆینەر بدەین:

گەپان بە دوای کەسیکدا

خۆزگە هاوڕێیکم دەبوو

شیعریکم دەنووسی

تا بۆی بخوینمەو ۵۲ل...

ئەم وێنە شیعرییە، باس لە تەنایی شاعیر
خۆی دەکات، بەلام بە ئاراستەوخۆی، لەکاتیکدا
ئیمە بەر دەیان وتنی ناشیەری دەکەوین باس

له تەنیاىى خواوەنه کانیان دەکەن، له دەست تەنیاىیه کەیان دادوێدایانە، هاوار دەکەن ئەوان تەنیا، بەلام شیعەر هاوارکردن نیا بە دەنگی بەرز و راستەوخۆ بەیانکردنی حاڵی خۆ نیا، بەلکو وێنە بە ناباوی، وەک دەبینین بەشدار پێمان دەلێت، ئەو تەنیا، بەبێ ئەوەی وشەى من تەنیا بەکار بهێنێت، بەبێ ئەوەی وێنەى تەنیاى وەک دۆخ بخاتە ڕوو، بەلکو دەخوازێت، هاوڕێکەى هەبێت، شیعەرێک بنووسێت و بۆ هاوڕێکەى بخوێنێتەو:

ئێستا، هەوا ساردە، من زستانم

ئێستا، هێندە ئازارم،

هاواریکەم دراوسێکانم بە کۆمەڵ پادەکەن ۲۹۰۰ شاعیر، یان خواوەنى ئەو دەنگەى له شیعەرە کەدا دەبیستین، نایەوێت راستەوخۆ پێمان بڵێت ژيانى ئەو ساردەو بە کەلک نایەت، بەلکو دەلێت: «من زستانم»، هەر وشەى زستان خۆى بەسە بۆ ئەوەى تێمان بگەیهێت کە ژيانى ئەو ساردوسپەر. ئەگەر لە بریتى وشەى «من زستانم»، بینووسىبا «من سەرمامە» ئەو هەر بەر دەبرپێنێكى ئاسایى و پۆزانه دەکەوتین، ئەو وێنە شیعەریەش دروست نەدەبوو بەهۆیەو له حاڵى ناخپەرە کە بگەین. وەختیک دەلێت: «من زستانم» منى خوێنەر هەست بە سەرمایەک دەکەم له جەستەى خۆمدا، له ژيانى خۆمدا. دەبرپێنى له جۆرى «من زستانم» و «من ئازارم» پێمان دەلێت خواوەنى ئەو دەنگە هەموو بوونى دەنێشێت، بەلام کاتیکی باسى سەرما نەخۆشییە کەى دەکات ئەوەى له بیر ناچێتەو کە ئەو خەریکی شیعەر نووسینە. زمانى تووشى وشە بەربوون نایەت، بەلکو بەجۆرێک له جۆرەکان سەروکاری له گەڵ ئابوورى زمان و وشەدا هەیه. ئازار و سەرما ناتوانن بیکەن بە شاعیرێکى

مەسره فەگەرەى وشە. وشە له جیکەوتى گونجاوى خۆیدا بەکار دەهێنێت.

۵

شیعەر نووسین بۆ پاگرتنى هاوسەنگى پێوەندى مەژووە بە جیهانەو، بە مەرجیک شاعیر بینووسێت، ئەو کاتەى زمان بە «ئازار»، یان «نیگەرانی» یەکانمان دەبەخشین، ئەو له هەولێ پاراستنى ئەو هاوسەنگیە داین له گەڵ جیهاندا هەمانە و بەرەو لاسەنگیوون دەپوات، شیعەر له تواناییداى ئەو پێوەندییە رێک بخاتەو.

۶

مەژووف بە کەرەستە دەژیت، ئەوەى جیهان دەخوێنێت، شاعیرەکان. شیعەر هونەرە و شاعیرەکان هونەر مەندن، هەریەک له هیکل و هایدیگەریش شیعەر وەک هونەر دەبینن، کەواتە شاعیر هونەر مەندە، هونەر مەند کەرەستەکان دەگۆرێت بۆ شتیکی جیاوازتر لەوەى کە هەیه، بۆ نمونە بەرد دەگۆرێت بۆ پەیکەر، کاتیکی ئێمە له بەردەم پەیکەرێکدا دەووستین و لێى ورد دەبینن، وەک بەرد نایبینین، بەلکو وەک هونەر دەبینین، هونەر بەخشینی شتێو و شوناس و وزیفە و دەلالەتى جیاوازه بە کەرەستەکان. هونەر مەند له پڕۆسەى گۆپانکاری له جەوهەرى کەرەستەکاندا، جیهانى خۆى بنیاد دەنێت. هایدیگەر بۆ پوونکردنەوێ ئەمە تابلۆى «پێلاوێکانى جوتیارێک» ی هونەر مەندى شتێوکار ئانکوخ بە نمونە دەهێنێتەو. ئەو کەرەستەیه کە پێلاو، بەکار دەهێنێت، سوودی هەیه، بەلام کاتیکی کراوه بە تابلۆ، چیتەر کەرەستە نیا، بەلکو ئاماژەیه بۆ جوتیارێک خەریکی ئیشى کێلگە و چاندنە، دەبێتە ئاماژە بۆ جوتیارێک سەرقالی بنیادنانى جیهانە.

که ره‌سته‌ی شاعیره‌کان زمانه، ئه‌وان دهربرپنه‌کان له باری ئاساییه‌وه به‌ره‌و نا‌ئاسایی ده‌بن، بۆ ئه‌وه‌ی په‌هه‌ندی نوێ و جیاوازی پێ بیه‌خشن، له مانا فه‌ره‌ه‌نگیه‌کان پزگاری ده‌که‌ن، به‌هۆیه‌وه جیهان بنیاد ده‌نێن. هونه‌رمه‌نده‌کان م‌ال‌ی خۆیان بنیاد ده‌نێن، شیوه‌کاره‌کان له‌ په‌نگدا، م‌وسیقاره‌کان له‌ ئاوازدا، شاعیره‌کان له‌ زماندا، هه‌ر بۆیه‌ش هایدیگه‌ر ده‌لێت: (زمان م‌ال‌ی بوونه) (٤) م‌ال‌ی شاعیره‌کان له‌ زماندا، شاعیر به‌رده‌وام به‌ د‌و‌ای دروستکردنی ئه‌و م‌اله‌وه‌یه، به‌و شیوه‌ی م‌رو‌ف به‌بێ م‌ال‌یک له‌ که‌ره‌سته و مه‌تریال بۆشاییه‌ک له‌ ژیا‌ندا هه‌یه، شاعیره‌کان به‌بێ م‌ال‌یک له‌ زماندا ناتوانن ببنه‌ خاوه‌نی شوناسی شاعیری‌بون.

م‌رو‌ف له‌ به‌رده‌م سێ جۆری هونه‌ردایه، هونه‌ری ده‌ستی، بۆ پرکردنه‌وه‌ی پێداویستی پ‌ۆژانه‌یه، هونه‌ره‌ جوانه‌کان بۆ وه‌لامدان‌ه‌وه‌ی چێژه‌کانه، هونه‌ری سێیه‌م ئه‌و هونه‌ره‌یه م‌رو‌ف به‌هۆیه‌وه جیهان بنیاد ده‌نێت، ده‌ستکاری بوون ده‌کات، بۆ ئه‌مه‌ش پ‌ی‌و‌سته م‌رو‌ف «نیگه‌رانی»، یان «ئازاریک»ی هه‌ییت، هونه‌رمه‌ند شاعیر، که‌سێکه نیگه‌ران، بوون وه‌ک تابلۆیه‌کی نات‌ه‌واو ده‌بینیت، ده‌یه‌وێت خۆی ئه‌و نات‌ه‌واوییه پرپکاته‌وه، بوون به‌ شیوازی خۆی داب‌پ‌ژێت‌ه‌وه.

هه‌ر شاعیری‌ک جیهان به‌ شیوه‌ی خۆی بنیاد ده‌نێت، بۆیه ئێمه له‌ به‌رده‌م زیاد له جیهانی‌کدا‌ین، چونکه بوون زیاد له شاعیری‌کی تێدا‌یه، به‌م مانایه‌ش ئێمه له‌ به‌رده‌م زیاتر له نیگه‌رانییه‌کدا‌ین، له‌ به‌رده‌م زیاتر له‌ پر‌ۆژه‌یه‌کی بنیادنانی جیهانداین، جیهانی هه‌ر شاعیری‌ک، خودی شاعیره‌که‌یه‌تی.

شاعیر له‌ باره‌ی جیهانه‌که‌یه‌وه قسه‌ ناکات، به‌ل‌کوو بنیادی ده‌نێت.

یاده‌وه‌ری، له‌ بیرچونه‌وه، ئازار، سێ تیمای سه‌ره‌کی شیعر (به‌شدار سامی)ن، که‌ له‌ شوێنکاتدا پ‌و‌وده‌ده‌ن. شوێنکاته‌که‌ش شار و شه‌وه «شار له‌ نیوه‌شه‌ودا». یاده‌وه‌ری م‌رو‌ف ئه‌گه‌ر بریتی بێت له‌و ئه‌زمونه تاکه‌که‌سیانی‌ی که‌ تێیاندا ژیا‌وه، ئه‌وه ئه‌و یاده‌وه‌رییانه پ‌ی‌و‌ستیان به‌ شوێنکاتی‌ک هه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی تێیدا دهریکه‌ون. یاده‌وه‌رییه‌کانی به‌شدار سامی، له‌ شارد، له‌ نیوه‌شه‌ودا، پ‌و‌و ده‌ده‌ن. هه‌یچ ئاماژه‌یه‌ک نییه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و شاره‌ی مه‌کو‌ی یاده‌وه‌رییه‌کانیه‌تی، شاری‌کی هاوچه‌رخ بێت، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ د‌و‌ره له‌ جه‌نجالی و ژاوه‌ژاو و قه‌ره‌بالغی پ‌یاده‌پ‌ۆ و ئۆتۆمبیل، به‌ل‌کوو شاری‌کی ئارامه، شاره و هه‌یچ شتی‌ک خاوه‌نی ده‌نگه شیعریه‌که بێزار ناکات، هه‌ل‌ب‌ێژاردنی کاته‌که‌ش «نیوه‌شه‌و»، کاته‌که له‌ نێوان نیوه‌شه‌و و به‌ره‌ب‌یاندایه، کاتی‌کی گونجاوه بۆ تێپ‌رامان، بۆ بیرکردنه‌وه و پرسیار. م‌رو‌ف پ‌ی‌و‌ستی به‌ یاده‌وه‌رییه، به‌بێ یاده‌وه‌ری ده‌توانیت ب‌ژی‌ت، به‌لام به‌بێ یاده‌وه‌ری سه‌رمای ده‌بێت:

شۆسته‌کان، نیوه‌ته‌پ، نیوه‌تاریک

بیره‌وه‌ری ئه‌و م‌رو‌فانه‌ن که‌ ئه‌و شاره‌یان

له‌ بیر کرد، به‌لام

م‌رو‌ف به‌بێ بیره‌وه‌ری هه‌میشه سه‌رمایه‌تی

ئه‌وان که‌ پ‌ۆ‌شتن، له‌ کوێ ده‌له‌رزن؟ ۱۲ل...

م‌ی‌ژووی شار، م‌ی‌ژووی یاده‌وه‌ری م‌رو‌فه‌کانیه‌تی، م‌ی‌ژووی له‌ بیرچونه‌وه‌کانیه‌تی، م‌رو‌ف هه‌ی‌زی به‌پێ کردنی ژیا‌ن له‌ ئیستا و له‌ ئاینده‌دا، له‌ یاده‌وه‌ریه‌کانیه‌وه‌ وه‌رده‌گریت، شاریش ئه‌و

دەرفەتەى پى بەخشىو، ئەگەر يادەوهرى لە
بىرچوونەو، دووالىزم، يان دژىك بن، ئەو
مرۆڧ و شار دووانەيەكن بەبى يەكتەر تووشى
دلەپاوكى دەبن، ھەر بۆيە دەنگە شىعەرييەكەى
كە دەبىيىستىن لىمان دەپرسىت:

ئەوان كە پۆشتىن، لە كوئ دەلەرزىن؟

مرۆڧ لە شىعدا، پىچەوانەى پىناسە باوەكانە،
وەك ئەوھى مرۆڧ ئازەلى پاميارى، يان ئازەلى
قسەكەرە، بەلكو بوونەوهرىكى خودان يادەوهرىيە،
شوناسىك شاعىر بە مرۆڧى دەبەخشىت، جىاوازە
لە شوناسىك فەيلەسووف بە مرۆڧى دەبەخشىت.
دەتوانىت شارەكەى بە ھەموو شۆستە و
شەقامەكانىيەو لە ياد بىكات، بەلام ژيانى
لاسەنگ دەبىت، چونكە لە شارى تردا خودان
يادەوهرى نىيە، يادەوهرى پروسەيەكى دووردەزە،
لە يادکردنى شۆستە و شەقامەكان، واتە لە
بىرکردنى ئەو مۆزەو. ئەگەر شىعەر (گەپاندەوھى
مندالى بىت بۆ ئىستا) وەك بۆدلىر گوتوويەتى،
ئەو شىعەر لای بەشدار سامى دەستگرتنە بە
يادەوهرىيەو.

۱۲

بەشدار سامى، دەخوازىت، شتەكان تەنيا
كەرەستەى بىگيان نەبن، بۆ ئەوھش دىت و
ژيانىان پى دەبەخشىت، شەقام، بوونىكى بى
پۆجە، ھەست بە ئازار ناكات كە بەسەريدا
دەپۆين، شتىكى نىيە تا لەبىرى بچىتەو، بۆيە
شەقام «ھەبو» نىيە، وەلى كاتىك شاعىر
دىت و دەنوسىت:

شەقامەكان تۆيان لەيادە

كە سەرخۆش دەبوويت ۱۴ل...

ئىتر شەقام، فۆرمىكى ئەندازەى نىيە،
پىگايەك نىيە بەتەنيا بۆ پۆشتىن، بەلكو
دەلالەتى تر وەردەگرت، دەلالەتەكەش ئەوھى

دەبىتە پارىزەرى چىرۆكى كەسىكى مەست و
دەردەدار.

ئاگر تۆى لەبىر دەمىنئەو ۱۳ل...

تۆى لەيادە ژوورەكەت ۱۵ل...

تارىكى تۆى لەبىر دەمىنئەو ۱۵ل...

تۆ ژوورەكەت فەرامۆش كرد، بەلام

پىخەف تۆى لەبىر دەمىنئەو ۱۶ل...

زستان تۆى لەياد دەمىنئەو ۱۶ل...

بەلام سەگەكان ئەو شەوانەيان لەبىر دەمىنئەو..

۱۶ل

ئازار تۆى لەبىر دەمىنئەو ۱۷ل...

ئاگر، ژوور، پىخەف، وەرز، سەگ، كات،
ھەموويان يادەوهرىيان ھەيە، سەرەپاي ئەوھى
دەنگە شىعەرييەكە ھەموو ئەو شتەنە لەبىردەكات و
دەيەويت پزگارى بىت لىيان، بەلام كەرەستەكان،
كات، شوين، ھەرھەموويان ھەلگىرى يادەوهرى
مرۆڧىكىن كە فەيدراوھە بوونەو، بەلام ئەو
مرۆڧە جىھانى خۆى لە پىگەى زمانەو، بنىاد
دەنىت كە پەگەزە پىكەينەرەكانى برىتىن لە
يادەوهرى، لە بىرچوونەو، ئازار.

كۆجىتۆى فەلسەفى دىكارت (من بىر
دەكەمەو كەواتە من ھەم)، بىرکردنەو دەكات
بە جەوھەرى مرۆڧ «مرۆڧ ئەو جەوھەريە
تا بىر بىكاتەو ھەيە، بوونى لەسەر بىرکردنەو
پادەوھستىت. بىرکردنەو دەبىت بە پىشمەرجى
بوونى» (۵). پىش مەرجى ژيان لای شاعىر،
يادەوهرىيە، لە بىرچوونەوھە، ئازارە. من
يادەوھرىم ھەيە، من شتم لەبىر دەچىتەو،
من ئازار دەچىژم، كەواتە من ھەم، كەواتە
يادەوهرى و لە بىرچوونەو و ئازار، بىنەپەتى
پىشمەرجى بنىادنەى جىھانىكى شىعەرىن. ئەگەر
بىرکردنەو جەوھەرى مرۆڧ بىت، ئەو ئازار
جەوھەرى شاعىرە، دەشەت ھەموو مرۆڧىك ئازار

بچیزیت، به لام هه موو خودان ئازاریک شاعیر نییه، چونکه شاعیر ده توانیت وینهی شیعریی له بارهی ئازارهوه بخاته پوو.

۱۳

هونه ر دروستکردنی جیهانه له که رهسته کان، نه هونه ره دهستییه کان و نه هونه ره جوانه کان، چونکه هونه ره دهستییه کان بۆ پرکردنه وهی پیدایستییه کانه، هونه ره جوانه کان بۆ چێژن، هونه ر به مانا هایدیگه ریییه که ی هاوتای فلسفه یه، هه لگر و به یانکه ری حه قیقه ته، هونه ر مه ند سه رچاوه ی کاره هونه ریییه که یه تی، هونه ریش جیهانی هونه ر مه نده که یه، له یه کتر جیانا بنه وه.

هایدیگه ر له کتییی «بنه رته ی کاری هونه ریی» (۶) دا باس له دوو لقی هونه ر ده کات، هونه ری شیوه کاری و هونه ری په یکه رتاشی. هونه ر مه ند جیهانی هونه ریی خۆی له که ره سه ده خولقینیت، ئه مه ش مه به سه تی له وه یه شه کانه دوخی شت بوون، که ره سه ته بوون، تیده په رینن و ده بنه به شیک له پیکهاته ی جیهان . هونه ر پرۆسه ی گۆرینی که ره سه ته کانه له شت بوونه وه بۆ ژیان. هایدیگه ر شیعریش به هونه ر ده بینیت وه، مادام وایه شاعیریش هونه ر مه نده، شیعریش به یانکه ری حه قیقه ته. حه قیقه تی شیعریی به شدار سامی، به یانکردنی یاده وه ری و ئازار و له بیرچوونه وه یه.

له جیهانی شیعریی ئه م شاعیره ژیان بوونیکیی ئازارای هیه، ئه و بوونه ده بیت ه یاده وه ری، جیهان به هه موو شه کانه ناوخوایه وه، به مڕۆف و شوین و وه رز و ته خته خه وه وه، ده بنه یادگه و یاده وه ری بۆ یه کتری، له خویندنه وه ی ئه م کۆمه له شیعره وه ده که یه ئه و قه ناعه تی بلیین:

ئازار و یاده وه ری و له بیرچوونه وه، که نجینه یه کی

قوول و له بنه هاتووی داهینانن، له ناو جیهانی شیعریی (به شدار سامی) دا. ئه وه ی که گرنگه لیره دا بوونی پوانگه و پرۆزه ی بوونگه ریانه و تیروانینه بۆ ژیان، به بی هه بوونی پوانگه یه کی قوول، ده قنوووس ناتوانیت قوول بنوو سیّت.

ئه گه ر له باره ی یاده وه ریییه وه ده نوو سیّت، ئه گه ر له باره ی له بیرچوونه وه وه ده نوو سیّت، ئه گه ر له باره ی ئازاره وه ده نوو سیّت، مه نوو سه؛ ئازار خۆی، یاده وه ریی خۆی، له بیرچوونه وه خۆی بنوو سه وه، ئه گه ر توانیت.

سه رچاوه:

(۱) به شدار سامی، ئه مڕۆ شه ممه یه ئه گه ر هیه ک کیشه یه ک پوونه دات، بلاو کراوه کانی بالنده، سال ۲۰۲۱.

(۲) محمه د که مال، فلسفه ی زمان، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، چ ۱، ل ۱۷۱، سال ۲۰۲۴.

(۳) حسین له تیف، عه قلی شیعریی، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سال ۲۰۲۱.

(۴) محمه د که مال، فلسفه ی زمان، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، چ ۱، ل ۱۳، سال ۲۰۲۴. (۵) هس.پ.ل ۱۶۲.

(۶) مارتن هایدغر، ت: د. ابوالعید دود، اصل العمل الفنی، منشورات الجمل، ۲۰۰۳.